

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki (przewodniczący)

SSN Dariusz Pawłyszcz

SSN Agnieszka Góra-Błaszczkowska (sprawozdawca)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 14 lutego 2024 r. w Warszawie
skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z 15 grudnia 2020 r., XXVII Ca 377/20,
w sprawie z powództwa M. S.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,

- 1. umarza postępowanie kasacyjne;**
- 2. wniosek pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty sądowej
przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z 15 grudnia 2020 r. oddalił apelację
pozanego od wyroku Sądu pierwszej instancji, którym zasądzone od pozwanego

na rzecz powoda kwotę 58 357,73 zł z ustawowymi odsetkami i orzeczono o kosztach.

Od wyroku Sądu Okręgowego pozwany wniósł skargę kasacyjną, która została przyjęta do rozpoznania postanowieniem Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r.

Pozwany w piśmie procesowym z 17 sierpnia 2023 r. cofnął skargę kasacyjną w całości przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana, i wniósł o umorzenie postępowania oraz o zwrot połowy opłaty od skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Cofnięcie skargi kasacyjnej jest dopuszczalną czynnością procesową, stanowiącą realizację zasady dyspozycyjności. Wiąże ona sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (patrz np. postanowienia Sądu Najwyższego z 9 października 2013 r., V CSK 444/12 oraz z dnia 20 października 2022 r., II CSKP 1786/22). Z przedstawionych przyczyn na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach przekazano Sądowi Okręgowemu w Warszawie do rozpoznania, albowiem pozwany złożył wniosek o zwrot połowy opłaty sądowej, uiszczonej na rachunek tego sądu. W sprawie nie złożono odpowiedzi na skargę.

Podstawą orzeczenia o kosztach był art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ i 13 § 2 k.p.c. oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest bowiem sąd, który pobrał daną opłatę.

[SOP]

(r.g.)